

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 20 (3910)

Anykščiai,

1979 m. vasario mėn. 17 d.

Kaina 2 kap.

Aktyvėja agitkolektyvo veikla

Ruošiantis rinkimams, TSRS Aukščiausiąją Tarybą, Troškūnų vakarinės vidurinės mokyklos direktoriui Vladimirui Rudeliui troškūniečiai palikėjo vadovauti agitkolektyvui. Troškūnų miesto agitkolektyve — dvidešimt du žmonės. Tai vietos vidurinės, vakarinės, kaimo profesinės technikos mokyklų pedagogai, vartotojų kooperatyvo, kultūros namų, ligoninės darbuotojai. Agitkolektyvo vadovas gali pagrįstai pasididžiuoti, kad dauguma agitatorių yra aktyvūs, glaudžiai bendradarbiauja su rinkėjais. Kiekvienas troškūniečių agitatorius turi jam priskirtą visuomeninės veiklos zoną, dažnai apsilanko pas rinkėjus, užrašo jų pageidavimus. Štai, Užubalių gatvėje gyvenantis rinkėjas pageidavo, kad artimiausiu laiku būtų sutvarkyta, nužvyruota galvė, kadangi polaidžio metu čia visuomet būna šlapia. Nemažai pasiūlymų išreiškė Vilniaus gatvės gyventojai. Agitatoriai šiuos pasiūlymus įrašė į agitpункte esančią specialią rinkėjų pasiūlymų ir pageidavimų knygą, su rinkėjų pageidavimais supažindino atsakingus Troškūnų miesto Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto darbuotojus.

Agitkolektyvo darbo planuose numatyta surengti eilę pokalbių agitatorių metodinio darbo gerinimo klausimais, susitikimai su rinkėjais. Agitatoriai — Troškūnų vidurinės mokyklos mo-

kytoja A. Lebedytė, prof. techninės mokyklos dėstytoja C. Stalnierė, revoliucinio judėjimo Lietuvoje dalyvis, TSKP narys nuo 1937 metų Bronius Einoris ir kiti ruošia pranešimus: „Liaudies deputatų tarybos — TSRS politinis pagrindas“, „TSRS Konstitucija — mūsų gyvenimo pagrindinis įstatymas“, „Nuo rinkimų iki rinkimų“ ir kitus. Šiais paruoštais pranešimais pasinaudos ir kiti agitatoriai, ruošdami pokalbius rinkėjams.

Šiuo metu troškūniečiai agitatoriai jau yra po keleto kartų apsilankę pas rinkėjus, supažindinę juos su rinkimų tvarka, su Anykščių rajono darbo žmonių pasiektais laimėjimais, įvyksiais pasikeitimais gimtinėje nuo praėjusių rinkimų. Taip pat agitatoriai patikslina rinkėjų sąrašus, supažindina gyventojus su kandidatais į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus biografiniais.

Kadangi agitpunktas įsikūrus bibliotekos patalpose, šios bibliotekos vedėja, LTSR nusipelnusi kultūros švietimo darbuotoja Janina Stapulionienė pasistengė, kad agitpункte būtų sukaupla literatūra rinkimų tematika, sukauptos vaizdinės agitacijos priemonės.

Kasdien, po pamokų, Troškūnų vidurinės mokyklos pedagogai Birutė Kasiulytė, Jonas Bernadišius, Vida Katinaitė, Irena Rudelienė ir kiti dažnai užsuka į agitpункta, kuris tapo svarbiu agitacinio masinio darbo centru.

Vyt. Bagdonas

NUOTRAUKOJE: agitatorius (kairėje) kartu su aktyviaisiais agitatoriais vidurinės mokyklos pedagogais ir Vida Katinaite.

SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO BARUOSE

Aukštas įvertinimas

TSKP Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba, Visasąjunginė Profesinių Sąjungų Centro Taryba ir VLKJS Centro Komitetas susumavo šalies sąjungininkų bei autonominių respublikų, kraštų, sričių, miestų, rajonų, ūkių, įmonių, kitių kolektyvų socialistinio lenktyniavimo dėl gamybos efektyvumo didinimo ir darbo kokybės gerinimo 1978 metų plano sėkmingo įvykdymo rezultatus.

Sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų tarpe ir mūsų rajono Anykščių sodininkystės tarybinis ūkis. Šiam kolektyvui paskirta TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK perelnamoji raudonoji vėliava, ūkis bus įrašytas į sąjunginę garbės lentą TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje.

„K. d.“ inf.

Geriausųjų kombainininkų tarpe

Susumavus trečiųjų dešimtųjų penkmečio metų įvykdymo rezultatus, išaiškėjo socialistinio lenktyniavimo pirmūnai, geriausi respublikos kombainininkai. Sausniausių laukų laivų kapitonų tarpe ir trys anykštėnai. Trečioje ekonominėje grupėje kombainininkų, dirbusių su SK-5 markės kombainais, tarpe gražių rezultatų pasiekė staškūniškietis Vytautas Strunevičius, prikūlęs 756 tonas grūdų, ir „Atžalyno“ kolūkiečio kombainininkas Vy-

gantas Kalibatas, kurio sąskaitoje 647 tonos grūdų. O Jakšiškių tarybinio ūkio kombainininkas Albinas Girnys, prikūlęs 458 t. grūdų, pirmąja dirbusiu su SK-4 markės kombainais grupėje.

B. Vytaitis

Soclenktyniavimo nugalėtojai

Susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus už 1978 metų ketvirtąjį ketvirtį, paaiškėjo, kad vienkausių ekskavatoriaus grandis, vadovaujama darbo veterano G. Gimbučio, tapo lenktyniavimo nugalėtoja tarp ekskavatorininkų, kurie dirbo šios markės ekskavatoriais. Antroji vieta pripažinta vienkausių ekskavatoriaus grandžiai, vadovaujama V. Mickevičiaus.

Nors buvo nepalankios klimatinės sąlygos, tačiau didelio ryžto dėka P. Linarto vadovaujama daugiakaušio ekskavatoriaus grandis iškasė 21 km drenažo tranšėjų ir tokiu būdu užsitikrino sau pirmąją vietą soclenktyniavime. Antroje vietoje ilko B. Dapšio vadovaujama grandis.

T-100 markės traktoriaus mašinistas V. Lesnikauskas per pastarąjį ketvirtį išdirbo 978 normavalandas ir pripažintas socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju tarp šios markės traktorių valdančių mašinistų. Antroji

skleisti šių pirmąjį respublikos kolektyvų iniciatyvą. Nutarta surengti respublikinę pramonės įmonių ir susivienijimų darbo kultūros apžiūrą.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba nutarė skirti 3 milijonus rublių, gautų surengus 1978 m. balandžio 22 d. sąjunginę komunistinę tatką, 250 lovų Vilkaviškio rajono Centrinės ligoninės statybai 1980—1982 metais.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įsteigė Lietuvos TSR nusipelnusio žvejo garbės vardą. Šis vardas suteikiamas Lietuvos žuvies pramonės gamybinio susivienijimo žvejybos laivų įgulų ir žve-

jų kolektyvams, šiuo pažiūrėjusiuose savo praktiniame darbe, išdirbusiuose šioje liaudies ūkio šakoje nemažiau kaip dešimt metų ir aktyviai dalyvaujantiems visuomeniniame gyvenime.

Didelį įrengimų kompleksą iš Vengrijos Liaudies Respublikos gavo Rokiškio sūrių gamyklos kolektyvas. Pradėjus jį eksploatuoti, šiemet rokiškėnai patiekis vartotojams 3500 su viršum tonų sūrių — šeštadaliu daugiau, negu iki šiol. Naujų įrengimų bei pažangios technologijos taikymas respublikos sūrių įmonėse įgalins šiemet vartotojams patiekti virš plano 440 tonų sūrių. (ELTA)

MŪSŲ PIRMŪNAI

Prabėgę dar vienį įtempto darbo metų parodė, kad mūsų valdybos kolektyvas, nugalėdamas jėgų ir sumanumo, praėjusių metų darbų planą įvykdė 149 procentais. Vystant socialistinį lenktyniavimą tarp ruožų viršininkų, vandens tākų remontininkų, Kavarsko vandens kėlimo stoties darbuotojų, nemaža iniciatyvos rodė valdybos profkomitetas, kuris rūpinosi soclenktyniavimo viešumo gerinimu, pirmąjį darbuotojų patyrimo propagavimu.

Pirmąją vietą valdybos padalinių tarpe užėmė Svėdasų zonos darbuotojai, vadovaujami vyresnio inžinieriaus — ruožo viršininko J. Paliulio. Antrąją ir trečiąją vietas atitinkamai iškovojo Troškūnų ir Anykščių ruožų darbuotojai, vadovaujami ruožų viršininkų J. Gražio ir Z. Sriubienės. Reikia pažymėti, kad kiekvienais metais gerėja darbo rodikliai Troškūnų ruože. Šio ruožo vadovas komjaunolis J. Gražys ne tik sėkmingai vykdo planines užduotis, bet ir yra aktyvus visuomenininkas, valdybos komjaunimo grupės sekretorius.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų vardus iškovojo vandens tākų remontininkai S. Kumbury ir J. Pilkauskas. Jie pirmą kartą atliko griovių ir melioracijos įrenginių eilinį remontą, kėlė savo kvalifikaciją, buvo pavyzdžiu savo darbo draugams.

1978 metais sausio mėnesį penki valdybos pirmąjį darbuotojų prisiėmė įsipareigojimus kovoti už garbingus komunistinio darbo spurtuolių vardus. Šių metų vasario mėnesį eiliniame profsąjungos narių susirinkime darbo draugal pripažino, kad keturi iš jų šiuos įsipareigojimus garbingai įvykdė. Tai valdybos projektavimo skyriaus inžinierius F. Telksnys, buhalterijos darbuotoja S. Ingaunytė, vandens tākų remontininkai E. Cekanaušienė ir S. Junokas.

Valdybos kolektyvas pasiūlyęs sėkmingai įgyvendinti ketvirtųjų dešimtųjų penkmečio metų planus bei prisilimus padidintus socialistinio įsipareigojimus.

A. Kačėnauškas
Anykščių SSV
profkomiteto pirmininkas

Trečioji vieta respublikoje

Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos kolegija ir Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos respublikinio komiteto prezidiumas susumavo respublikos rajonų ir ūkių 1978 metų socialistinio lenktyniavimo, tvarkant ir panaudojant organines trąšas, rezultatus. Anykščių rajonui respublikoje atitinkamoje ekonominėje grupėje buvo pripažinta trečioji prizinė vieta.

V. Butkutė

Lenktyniauja komjaunimo organizacijos

Nebe pirmus metus tarpusavyje lenktyniauja mūsų rajono „Aušros“ ir Rokiškio rajono Suvainiškių kolūkių žemdirbiai. Dalykiškus draugystės bei bendradarbiavimo ryšius užmezgė ir abiejų šių ūkių pirminių komjaunimo organizacijų nariai. Neperseniausios aušrietės klaučių fermos selekcininkė, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Regina Čaikauskaitė kartu su Suvainiškių komjaunimo organizacijos vadove Bernadeta Pavilonyte aptarė abiejų komjaunimo organizacijų bendradarbiavimo šiais metais gaires, pasirašė socialistinio lenktyniavimo sutartis.

Suvainiškiečiai ir aušrietės komjauniniai netolimoje ateityje numatė organizuoti draugystės vakarus, išvykas komjaunuoliams, meno saviveiklos pasirodymus.

B. Milaševičius
Anykščių MSMTV pirminės partinės organizacijos sekretorius

Suaukštinę ir aušrietės komjauniniai netolimoje ateityje numatė organizuoti draugystės vakarus, išvykas komjaunuoliams, meno saviveiklos pasirodymus.

B. Valčiulytė

LENININIAM PATIKRINIMUI PASIRUOŠTA

„Mokykla, dirbti, kovoti ir gyventi taip, kaip Leninas, komunistiškai“. Šie žodžiai tapo visų komjaunuolių kartų šūkiu.

Jau nebe pirmi metai, lygiuodamiesi į revoliucijos vadovų gyvenimą, kūrybą, veiklą, dalyvaudami Lenininėje įskaitoje „TSKP XXV suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“. Jau ne vieną kartą rimti ir susimąstę sėdėjome prie lapų su antrašte: „Asmeninis kompleksinis planas „Mokomės komunizmo, statome komunizmą“. Pildydami šiuos planus mes dar kartą apžvelgėme savo galimybes, prisimėmėme konkrečius socialistinius įsipareigojimus pasiryžę siekti naujų aukštumų darbe, visuomeninėje veikloje, kelti bendrąjį politinį išsilavinimo lygį, kvalifikaciją, profesinį meistriškumą.

Šiuo atveju vyksta visuomeninė-politinė Lenininės įskaitos dalyvių atestacija, kuri ir susumuos šios įskaitos antrojo etapo, skirto VLKJS 50-mečiui, rezultatus. Lenininiam patikrinimui mes, aukštakalniečiai, esame pasiruošę. Atestacijos metu reiklūs išanalizuosime tai, kas nuveikta, visapusiškai įvertinsime kiekvieno VLKJS nario, kiekvieno jaunuolio darbą ir visuomeninį aktyvumą, atskleisime trūkumus, numatysime konkrečius priemonės tiems trūkumams pašalinimui.

Kad sėkmingai vyktų visuomeninė politinė atestacija, svarbu sudaryti ir užtikrinti gerą atestacinę komisiją darbu. Į mūsų ūkio atestacinę komisiją yra išrinkti kolūkio pirmininkas, pirminės partinės organiza-

cijos sekretorius, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius ir du aktyvistai. Atestacinė komisija kas ketvirtį kartą susirenka į posėdį, peržvelgia planų vykdymą. Esant reikalui, į posėdį pasikviečiame vieną-kita įskaitos dalyvį, primename jam komjaunuoliškus įpareigojimus. Kas ketvirtį yra išklauso 3-4 komjaunuolių ataskaitas apie asmeninių kompleksinių planų vykdymą. Komjaunuolių ataskaitas apie planų vykdymą reguliariai išklauso ir komjaunimo susirinkimose.

Kadangi tretieji penkmečio metai pasibaigė, Lenininės įskaitos antrojo etapo atestacijos metu nemažai dėmesio skirsime gamybinių rodiklių aptarimui, apžvelgsime kiekvieno jaunuolio indėlį į ūkio ekonominius rodiklius. Dauguma jaunų mechanizatorių yra neseniai baigę profesinę technikos mokyklą, jiems dar trūksta praktinių įgūdžių, patyrimo. Tačiau, padedant labiau patyrusiems profesijos draugams, jaunieji mechanizatoriai taip pat atengsį dirbti našiai, kokybiškai. Siemet mes kiek kitaip organizuosime jaunimo tarpe socialistinį lenktyniavimą. Jau sudarėme specialius lenktyniavimo jaunimo tarpe nuostatus, o tai turėtų labiau sudominti ir patraukti ūkio jaunimą.

Atestacijos metu galėsime pasididžiuoti, kad nemažai būrys aukštakalniečių jaunuolių sėkmingai kelia savo profesinį meistriškumą, kvalifikaciją, bendrojo bei politinio išsilavinimo lygį. Mūsų

ūkio komjaunuolius sutiksim ir agitatorių, politinformatorių, liaudies kontrolierių, deputatų būryje.

Aisku, yra mūsų pirminės komjaunimo organizacijos veikloje ir neišspręstų problemų, kurios taip pat bus dalykiškai aptartos. Mazokai organizavome sportinių renginių, nedaug kas iš jaunimo yra išlaikęs PDG komplekso normas. Šiuo metu fizkulturai ir sportui skiriame didesnę dėmesį, numatome greitai laiku organizuoti keltą sportinių renginių.

Pasitaikė trūkumų ir dalyvaujant Visasąjunginėje turistinėje ekspedicijoje „Mano Tėvynė — TSRS“. Mums — žemės ūkio darbuotojams žiema ir ankstyvas pavasaris pats palankiausias metas kelionėms. Bet išvykų tarybinės liaudies revoliucinėmis, kovų ir darbo šlovės vietomis organizavome taip pat neperdaugiasias.

Asmeniniai kompleksiniai planai padeda formuoti vaikų ir merginų aktyvią gyvenimo poziciją, moko teisingai suprasti savo visuomeninę pareigą, tarybinių piliečių teisių ir pareigų vienybę, aktyviai prisideda prie kovos su bet kokiais nukrypimais nuo komunistinės moralės normų. Todėl prisimindami asmeninius planus naujam etapui, skirtam Lenino gimimo 110-osioms metinėms, sieksime, kad mūsų mintys nesiskirtų nuo darbų.

D. Lukošūnaitė
„Aukštakalnio“ kolūkio
pirminės komjaunimo
organizacijos sekretorė

ŽANRAS KOVINGAS, BET...

Praėjusį sekmadienį Kultūros rūmuose vyko rajono agitmeninių brigadų apžiūra. Viso rajono kultūros namų saviveiklininkus atstovavo tik keturi kolektyvai — Kavarsko, Kurklių, Troškūnų ir Elmininkų kultūros namų agitmeninės brigados. Kodėl šis meno saviveiklos žanras toks nepopuliarus mūsų rajone?

Jeigu dramos kolektyvams dramaturgai rašo pjeses, chorams kompozitoriai sukuria dainas, skaitovai renka siužetą, poetų eiles, tai agitmeninės brigados dalyviai turi būti labai kūrybingi. Jiems patiems reikia surasti gyvenimo faktus, parašyti scenarijų, ieškoti jo atlikimo formų. Bet ne kiekvienas turi humoristą, kupletisto talentą, ne kiekvienas moka nusijoti pelus nuo grūdų. Gal tuo galima pateisinti mūsų agitmeninių brigadų nesėkmes. Tačiau kultūros namų darbuotojai nėra vienšiai, šalia gyvena mokytojai, žemės ūkio specialistai. Atsirinkti scenarijų aktualiausias gyvenimo faktus padės ir visuomeninės organizacijos, jeigu į agitmeninę brigadą jos žiūri, kaip į aktyvų pagalbininką kovoje su apsielėdimu, girtuokliavimu ir kitomis blogio apraiškomis.

O koks dėkingas šis meno saviveiklos žanras, koks operatyvus jis galėtų būti! Publicistinio žodžio meninė įtaiga labai veiksminga, jeigu ji nukreipta konkrečiu adresu. Tačiau to konkretumo trūko kone visų pasirodžiusių agitmeninių brigadų programoms.

Daugiausia pastangų gvildenti įsitenėjusius rūpimus klausimus parodė Kurklių agitmeninė brigada, apžiūroje geriausiai pasirodžiusi

ir užėmusi pirmą vietą. Šis kolektyvas visiems kupletams, kurie buvo skirti įvairioms temoms, sumaniai pasirinko bendrą jungtį — vėjų malūną, kuris buvo tarsi prasmė ir meninė programos ašis. Tačiau kai kurioms programoms dalims dar trūko publicistinio gilumo ir meninės įtaigos.

Agitmeninė brigada — tai savotiška įvairaus meno sintezė: čia ir aštrūs, raiškiai pasakytas žodis, ir vaidyba, ir daina, ir šokis... Visos mūsų agitmeninės brigados stengėsi dainuoti pačių surinktų kupletus ar pertrauzotas dainas. Tačiau retas kupletas ar daina darniai skambėjo. Kaip savikritiškai ruošimasi agitmeninių brigadų apžiūrai scenoje parodė troškūniečiai, jautėsi, kad programos buvo paruoštos skubotai, trūko repeticijų, nespėta susidainuoti. Troškūniečių panaudotos liaudies melodijos neatitiko naujų tekstų prasmės, netaisyklingai kirčiuojami žodžiai, lauzytos eilutės taip pat nepaliko gero įspūdžio. Jeigu nėra galimybių gerai dainuoti, ar nevertėtų dainą pakeisti raiškiau, įtaigiau sakomu žodžiu, pasitelkti į pagalbą smulkiąją tautosaką, aštresnį palyginimą, metaforą?

Tai ypač taikytina elmininkiečiams, kurie savo programoje pasirinko dykaduonių paveikslą. Tačiau suvaidinti scenai trūko kovingumo, šiam žanrui būtino žaismingumo.

Idomiausia kavarskiečių programos dalis — kai kur

dar pasitaikanti formalus, „popierinio“ socialistinio lenktyniavimo kritika. Tačiau ir šiai scenai trūko įtaigos, meninių detalių.

Agitmeninių brigadų apžiūra parodė, kad nors šiam žanrui visų pirma būtini reikšmingi faktai, tačiau nemažiau svarbi ir jų pateikimo meninė pusė, meninio žodžio jėga, kolektyvo aktyvi, kovinga pilietinė pozicija.

Gaila, kad agitmeninių brigadų apžiūroje nedalyvavo Svėdasų kultūros namų agitmeninė brigada, nemažai viltis pažadėjusi ateičiai Svėdasų apylinkės kultūros dienų metu.

Norėtusi, kad meninės agitbrigados savo programose raštų ne apžiūrai, vieną kartą į metus ar didžiųjų švenčių progą, bet eiliniam šeštadieniui. Juk šis saviveiklos žanras kaip joks kitas skirtas padėti žmonėms kasdienybėje, pagirti pirmūnus, išjuokti tingianius, nesažiningus žmones, apsielėdėlius. Norėtusi, kad agitmeninės brigados sulauktų tokio populiarumo, jog šie būtų patekti į meninę programą, kaip bijoma atsidurti satyros skyvelyje.

Kad mūsų rajono kultūros namų agitmeninės brigados pasiektų laukiamo populiarumo ir taip reikalingo šiam žanrui kovingumo, matyt, būtina ir vietos deputatų tarybų, partinių, komjaunimo organizacijų, moterų tarybų parama.

M. Telksnytė

Anykštėnų svečias — profesorius A. Urbonas

Susirinkę į LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabineto salę, rajono ateizmo mokyklos klausytojai susitiko su Kauno medicinos instituto profesoriumi, medicinos mokslų doktoru A. Urbonu. Su jodomu mokyklos klausytojai išklusė profesoriaus paskaitą, tema „Žmogaus smegenys ir samonė“. Užsiėmimo metu ateizmo mokyklos vadovė, Anykščių antrosios vi-

durinės mokyklos mokytoja J. Masytė padarė pranešimą apie krikščionybės Lietuvoje įvedimą.

Profesorius A. Urbonas, viešėdamas Anykščiuose, taip pat surengė paskaitas Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato ir Ryšių mazgo darbuotojams, papasakojo jiems apie naujausius medicinos mokslų pasiekimus.

„K. d.“ inf.

Garbingas vardas iškovotas

Prieš kurį laiką „Anykščių šilėlio“ kolūkio vyr. inžinierius-energetikas komjaunuolis Liudvikas Sabaliauskas pasitarė su savo elektrikų brigados nariais ir pasiūlė visiems įsijungti į kovą už komunistinę pažinimą į darbą. Elektrikai vienbalsiai pritarė šiai minčiai. Šilėliečiai visus metus dirbo labai nuširdžiai, didelį dėmesį skyrė elektros įrenginių techninei priežiūrai, įrengė pavyzdinį rajone energetikos barą, aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. „Anykščių šilėlio“ kolūkiui buvo įteiktas rajono prizas „Ukui, geriausiai tvarkančiam elektros ūkį“. Tai irgi elektrikų nuo-

širdaus darbo įvertinimas.

Vykstant kolūkio ataskaitiniam susirinkimui praėjusios komiteto pirmininkas Povilas Lavrikaitis ir kolūkio valdybos pirmininkas Vladas Sostakas nuširdžiai pasveikino elektrikų brigados narius su dar viena iškovota pergale: elektrikų brigadai buvo suteiktas garbingas komunistinio darbo kolektyvo vardas.

Iškilmingoje aplinkoje 120 šilėliečių gyvulininkystės darbuotojų, mechanizatorių, lauko darbininkų buvo taip pat patvirtinti jų iškovoti komunistinio darbo spartuolių vardai.

B. Vytaitis

Įspūdžiai iš Arteko

Troškūnų vidurinėje mokykloje įvykusioje pionierių popietėje įspūdžius iš Arteko papasakojo pionierius Vladas Panachovas. Įdomu buvo išgirsti apie stovyklavimą Arteke, ten organizuotus renginius, pamatyti apie šio pionieriaus sportinę ir visuomeninę veiklą liudijančius ženklus, diplomus „Už aktyvų dalyvavimą draugovės ir būrio gyvenime“, „Už aktyvų darbą pionierių stovykloje“.

Šią popietę pajavirino linksmi atrakcionai, šoklai ir žaidimai.

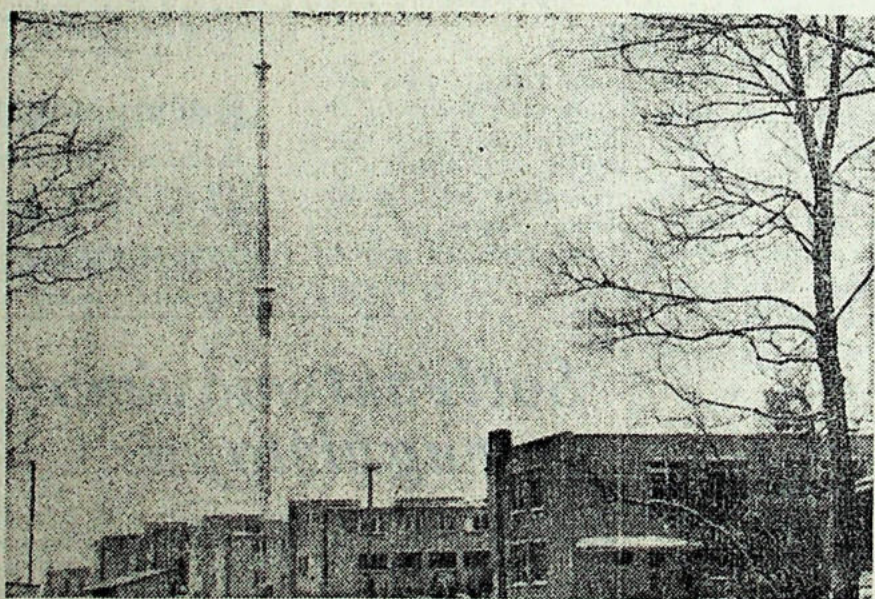
A. Bačkulytė

Troškūnų vidurinės mokyklos pionierių draugovės pirmininkė

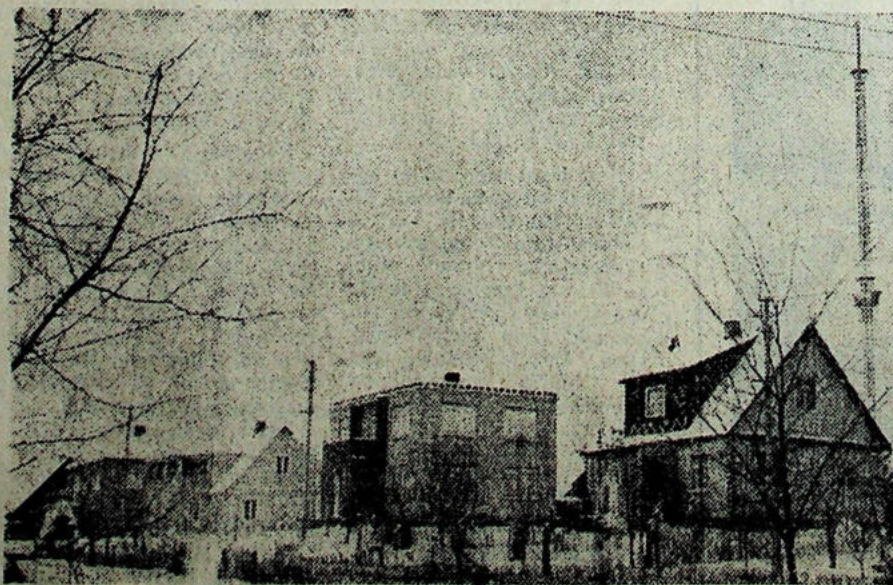
Nuo rinkimų iki rinkimų

Viešintos keičiasi, gražėja

Nuo praėjusių rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą iki šių dienų daug pakitimų įvyko „Gimtosios žemės“ kolūkyje. Čia išaugo nemažai gamybinių pastatų, dosnesnį derlių išaugino laukai, didesni pasiekimai gyvulininkystėje, į ūkio kasą įplaukė daugiau pajamų... Neapžįslamai pasikeitė kolūkio centras — Viešintos. Į gyvenvietę persikėlė nemažai naujakurių šeimų, atšvęsta dešimtys įkurtųjų erdvuose, jaučiuose naujuose namuose. Viešintose atsirado dvi visai naujos — Paežerio ir Mechanizatorių gatvės, kuriose sau gyvenamuosius namus pasistatė besikeliančios iš vieniškių. Kolūkio valdyba daugiau dėmesio skiria ir aplinkos tvarkymui, želdiniams Viešintos išgražijo, neapžįslamai pasikeitė. Ir kolūkio gyvenvietės veidas atėlyje dar labiau keisis.

Šiuose namuose gyvena Viešintų radijo-televizijos ir tolies darbuotojų šeimos.

Paežerio gatvės vaizdas.

Vyt. Bagdono nuotraukos

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. 11. 17

ivykdyti jaunosios kartos auklėjimo uždavinius nepalengviau. Čia tvirtą žodį turi tarti kiekvienas suaugęs pilietis. Šiandien žmogus auga, auklėjasi ne mažame kolektyve, bet visoje visuomenėje. Vadinasi, visa visuomenė atsakinga už tai, koks jis išaugs. Tai nereiškia, kad mokyklos arba šeimos vaidmuo mažėja. Ne, apie tai negali būti jokios kalbos. Tai reiškia, kad mokykla nori sujungti visų piliečių jėgas šiam sunkiam ir sudė-

įvairino konkursai, piešiniai, humoristiniai laudies posakiai, judrus atrakcionai, įvairių situacijų sprendimai. Svarbiausia, kad šiame vakare nebuvo stebėtojų. Visi buvo aktyviais dalyviais. Mano nuomone, tokios priemonės įdomiausios. Tik jas organizuojant, reikėtų nukreipti žvilgsnį į mūsų pagalbos reikalingas šeimas. Mokslo ir technikos laimėjimai sudarė palankias sąlygas žmogui tobulėti, kelti intelektualinį lygį. Kiekvie-

desnį grubumą. Vadinasi, mūsų darbe turi vyrauti švelnumas, jautrumas, nuosirdumas. Iš kur jo pasisemti? Apie tai turi galvoti visa visuomenė, kiekvienas pilietis. Mes privalome saugoti vieni kitus, tuo sukurdami vaikams augli reikiamą aplinką.

Žmogaus gyvenimas labai trumpas ir duotas jam tik viena kartą. Todėl jis turi būti panaudotas nuolatiniame tobulėjime, augime. Tobulėjimo ir augimo pagrindas — darbas. Pamatus jam reikia dėti iš mažens. Suaugusiam žmogui išsiugdyti darbinis igudžius labai sunku. Ar ne todėl žmonės „suklumpo“ per patį pirmąjį darbo egzaminą?

Šiandieninis jaunimas nesugeba išsiugdyti tvirto atsparumo blogiui. Greitai pasiduoda aplinkos įtakai, draugų poveikiui. Vaikams ir merginoms trūksta kovingumo, susidūrus su chuliganizmo apraiškomis. Relai išgirsi jaunuolių, pasisakančių prieš stiklo mėgėjų, grubų elgesį. O tai labai rimtas mūsų visuomenės auklėjamojo darbo trūkumas. Todėl šiandien būtinas labai glaudus mokyklos, šeimos ir visuomenės bendradarbiavimas. Rūpinkimės, kad kelias, jungiantis šeimą, visuomenę su mokykla, gilėtų ir plėtėtų.

M. Sablevičienė
Zaliosios aštuonmelės
mokyklos direktorė

Anykščių rajone veikia 153 politinio švietimo mokyklos, kurias lanko beveik trys tūkstančiai klausytojų. Didžiąją dalį sudaro komunistai. Metodinę paramą propagandistams teikia 19 visuomeninių politinio švietimo kabinetų. Veikiausias jų — „Už taiką“ kolūkių kabinetas. Jame gausu metodinės literatūros, stendų, diagramų, įvairių vaizdinių priemonių. Šiame ūkyje politinio švietimo sistemoje moko 70 žemdirbių.

NUOTRAU-

KOJE: kolūkių

„Už taiką“ partinės organiza-

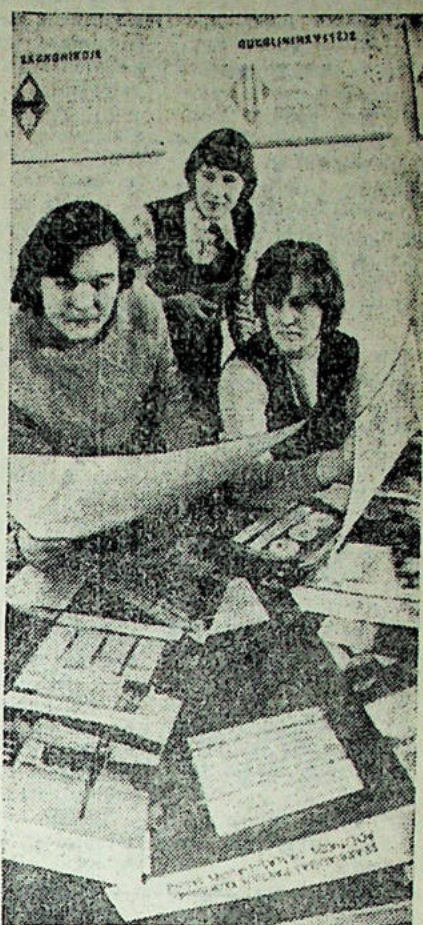
cijos sekretorė V. Malušienė (kairėje) su propagandis-

tėmis G. Mozūriene (dešinėje) ir G. Kebliene papildo

visuomeninį politinio švietimo kabinetą naujomis vaiz-

dinėmis priemonėmis.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Jaunimo auklėjimas — visų rūpestis

Niekas negimsta, turėdamas tvirtus idėjinius įsitikinimus, pasiūlydamas aukštąsias moralines savybes. Visa tai susiformuoja auklėjimo, švietimo, gyvenimiškos praktikos įtakoje. Atėdami į mokyklą vaikai atneša pirmuosius gerio ir grožio suvokimo bruožus, kuriuos gauna šeimoje. Mokykla tenka šita suvokimą papildyti, pagilinti. Tiek šeimai, tiek mokyklai stengiasi savo pareigas atlikti sąžiningai. Tuomet kodėl dar pasitaiko girtuokliavimo, vagystių, kitokių sunkių nusikaltimų? Kokių priežasčių gimdo negatyvius šių dienų gyvenimo reiškinius?

Priežasčių yra daug. Apie šiuos tik tiesiai kalbėti iš jų būtų gerai, kad „Kolektyvinio darbo“ skaitytojai pareikštų savo nuomonę šiuo klausimu. Norisi, kad mintimis pasidalintų jaunimas.

Šiandien mes gyvename naujame istorinio vystymosi etape — išsivysčiusio socializmo etape, į kurį kopti teko ne lygia plokštuma, bet įvairiais keliais vingiais. Visa tai į mūsų gyvenimą atneša daug sudėtingų problemų. Svarbiausia, kad naujame etape egzistuoja visais atžvilgiais naujas žmogus. Jis netelpa senose vertybių rėmuose, mūsų įprastame suvokime. Ypač vaikai ir jaunuoliai. Jie turi savo galvosios būdą, elgesio manieras, savo vertinimo kriterijus. O mes iš seno įpratę vertiname senaisiais maitais. Dažnai užsimerkiame prieš akivaizdžius gyvenimo pakitimus. Laikas būtų viską perkainoti ir darbui rinktis naujus metodus, naujas formas. Laikas suvokti, kad tik mokykla ir šeima pilnai

tingam darbui. Noriu priminti, kad žmogus, įsitraukęs į aktyvią visuomeninę veiklą pats auklėjasi. Vadinasi, atsiranda abipusė nau-

Svarų indėlių sprendžiant jaunosios kartos auklėjimą, gali įnešti moterų tarybos. Jos turi didelę gyvenimišką patirtį, joms vadovauja pagarbos vertos moterys, motinos. Moterų tarybos, organizuodamos pagyvenusių žmonių etnografinius kolektyvus, ansamblius, turėtų įtraukti šeimas, neužtikrinančias tinkamo vaikų auklėjimo, mėgstancias pasidėti prie stiklo. Reikia padėti tokioms šeimoms atgauti pasitikėjimą savo jėgomis, padėti visuomenės dėmesį. Pasalinus pirmąjį barjerą, tolimesnis darbas bus lengvesnis.

Idomiai dirba „Už taiką“ kolūkių moterų taryba (pirmininkė J. Eigienė) ir pirminė partinė organizacija (sekretorė V. Malušienė). Į aktyvią veiklą jos įtraukia įvairiausio amžiaus žmones: jaunimą, pagyvenusius ir žilagalvius senelius. Moterų taryba ir pirminė partinė organizacija suruošė vakaronę „Graži būtis taurina žmogų“. Jos metu daug dėmesio buvo skirta grožio suvokimo ugdymui, kultūringam elgesiui, subtilios atmosferos kūrimui šeimoje ir darbe. Vakaronėje skambėjo gilios mintys apie vaikų darbinį, estetinį auklėjimą, apie turiningą vaikų ir tėvų poilsą, tėvų ir vaikų bendravimą. Prasmingus pokalbius pa-

nas žmogus šiandien turi galimybę pats savarankiškai gilinti žinias. Tam tikra jaunimo dalis pilnai išnaudoja tą galimybę ir pasiekė aukštų rezultatų. Deja, yra jaunuolių, kurie visai nemori mokytis. Jie dirba tik tiek, kiek juos priverčia tėvai, mokykla. Šių dviejų grupių jaunimas tarpusavyje neranda jokios kalbos, visai nesugeba bendrauti. Vieni ir kiti nori užimti tam tikrą padėtį gyvenime. Skurdžios dvasios jaunuoliai, nesugebėdami pasiekti tikslo gabumų dėka, jo siekia fizinės jėgos pagalba. Tai gimdo staciškumą, akipėsiskumą, tai veda net į sunkius, įstatymu baudžiamus nusikaltimus. Vadinasi, suaugusieji nuo mažens privalo sėti vaikų širdelėse darbštumą, pareigingumą, neleisti „įsivelti“ aplaidumo baciloms. O jaunimas turi neužmiršti, kad be saviauklos auklėjimo — bergždžias darbas. Svarbiausia jų pačių noras tobulėti, noras įveikti silpnybes ir ydas.

Šių dienų gyvenimas keičiasi ne metais, bet dienomis, valandomis. Į priekį jis skuba kosminių greičiu. Dideli gyvenimo tempai gimdo daug jautresnius ir nervingesnius žmones. Šiandien jaunimas nepakenčia pilkumos, nuobodybės. Kaip to išvengti, nežino. O mes, vyresnieji, dažnai nesugebame patarti, jų veiklą nukreipti reikiama kryptimi. Visą bandomė spręsti griežtais, kategoriškais reikalavimais. Tai išaukia dar di-

Dienos režimas — pirmoji pareigingumo pamoka

Teisingas dienos režimas — tai sąlyga, kad vaikas gerai vystytųsi. Režimas turi įtakos ir nervų sistemos būklei: kai jis tinkamas, nepavargsta nervų sistema, geresnės sąlygos vaiko psichikos vystymuisi.

Sudaryti racionalų ankstyvo amžiaus vaiko dienos režimą — tai reikšia pirmiausia teisingai sureguliuoti jo miego ir aktyvios veiklos ritmą. Jei atėjus maitinimo laikui naujagimis dar miega, jį reikia pažadinti. Taip elgiantis, jau antros gyvenimo savaitės pabaigoje, atėjus maitinimo metu, kūdikis pats pabus. Pirmo mėnesio pabaigoje susiformuoja paros ritmas — tam tikra miego ir aktyvios veiklos kaita. Dieną daug aplinkos dirgiklių, naktį — žymiai mažiau, dėl to diena palaipsniui ir vis labiau ima vyrauti aktyvi veikla, naktį — miegas. Kūdikui gali su-

siformuoti ir neteisingas dienos ritmas, kai naktį neduoda tėvams ramybės, o dieną (per naktį pavargęs) giliai miega. Toks neteisingas ritmas susidaro naktį deginant per ryškią šviesą kūdikio kambarį, garsiai kalbant, per daug bendraujant su kūdikiu.

Kad vaikas greit užmigtu, tėvai kūdikį supa vežimelyje, ant rankų. Tačiau reikia atsiminti, kad tai nėra pastovus dirgiklis, nuo jo miegas nebūna gilus, nustoja sūpti, kūdikis pabunda. Čiulptukas irgi yra laikinas dirgiklis, jam iškritus iš burnytės, kūdikis pabunda. Be to, čiulptukas sunku išlaikyti švartų. Dėl to geriau prie tokių dirgiklių nepratinti. Kūdikiai labai greitai užmiega lauke. Grynas ir vėsus oras yra silpnas, tačiau nuolat veikiantis dirgiklis, nuo kurio greit užmiega ir miegas būna gilus. Pratinti

kūdikį miegoti lauke reikia palaipsniui, iš pradžių 20–30 min. po 2 kartus per dieną. Mažyliai pripratinti miegoti lauke per 3–5 dienas (žiema per savaitę). Kūdikiui pabudus, jį reikia paimti iš lovytės ant rankų, pakalbinti, panešioti. Paguldžius į lovytę — virš jo pakabinti žaisliuką. Tai skatina kūdikio aktyvumą, palaiko teigiamą emocinę būklę.

Nustatant racionalų kūdikio dienos režimą, reikia prisiminti, kad kūdikį būtina maitinti tomis pačiomis valandomis. Kad kūdikis būtų sveikas, padeda masažas ir gimnastika, kuriuos paskiria aplinkinės gydytojos, o medicinos sesuo — pamoko tėvus, kaip tai atlikti. Masažas pradamas nuo pirmų gyvenimo mėnesių. Masažuojami sveiki kūdikiai, kurių oda nešberla.

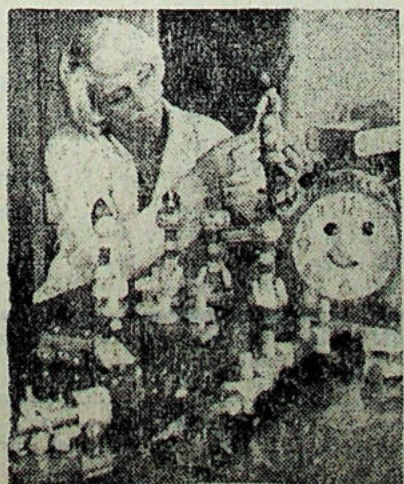
Su kūdikiu amžiumi keičiasi aktyvios veiklos trukmė ir pobūdis. Ši veikla turi būti labai įvairi. Judėjimą reikia keisti ramesniais užsiėmimais, savarankiškais žaidimais. Kuo kūdikis jaunesnis, tuo dažniau būtina keisti jo veiklos pobūdį. Geriausias laikas užsiėmimams — 30 min. po valgio.

Dienos režimas, suplanuota aktyvi veikla iš pat mažens padės įdiegti vaikams pareigos, atsakomybės jausmus, kurie bus taip reikalingi vaikui, lankant darželį, mokyklą.

Regina Bitinienė,
gydytoja

KOLEKTYVINIS
DARBAS

B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

Prieš penkio mėnesių Kėlinėje buvo pradėta gaminti medinius žaislus. Jie noriai perkami mūsų parduotuvėse, eksportuojami į Italiją, Angliją, Prancūziją, Švediją, daugelį kitų šalių, pelnė pripažinimą tarptautinėse parodose. Dvidešimt „medinukų“ žymima valstybiniu kokybės ženklu.

NUOTRAU-
KOJE: techninės kontrolės skyriaus viršininkė D. Kubilienė tikrina naujus žaislus.

TOMUKAS ŠVENČIA GIMTADIENĮ...

Gimimo diena priklauso prie tų švenčių, kurios nepažymėtos kalendoriuose, bet kiekvienam ji sava, įsidėmėtina, reikšminga. Jeigu žmogui sukako tam tikras jubiliejus, kai jau yra kas prisiminti arba apžvelgti tai, kas nuveikta ne tik savo, bet ir kitų labui, visai natūralu, jog norisi atšvęsti gimtadienį. Suprantama, kad ir artimiesiems, draugams rūpi pasveikinti jubiliatą, palinkėti jam sveikatos, sėkmės darbe, laimės. Tos gimtadienių šventės, sukurtytininko pagerbimas tapo tradicija. Graži ir maloni nuteikianti tradicija, jeigu ji — laika ir vietoje, jeigu neperlenkiama. Kasin ar reikia darželiukams, moksleiviams vaikams nukrauti stalo, būrio svečių? Ar neturi neigiamų pasėkmių tie pernelęgi ank-

kyliai fokiems „jubilatams“?

Tomukui neseniai sukako penkeri metai. Sauniai, linksmai šitas pipiras atšventė savo gimtadienį. Mamytė į darželį nugabeno didžiulį tortą, pilną krepšį limonado butelių. Namie taip pat netrūko saldumynų, įvairių skanėstų. Už gausiai nukrauto stalo sėdėjo Tomuko žaidimų draugai, iš taurių (!) siurbčiojo limonadą, gardžiąvosi skaniais valgiais ir vaizdavo suaugusius, jų susibūrimus. Vaikulis net emė stūti dainas, svirdulioti, išk taip daro jo tėvelis, kai silinksmina... Smagu, linksma buvo Tomukui ir jo draugams. Atrodytu, kas čia blogo, kad vaikai pasėdėjo už stalo, pakilojo laures, kaip suaugusieji. „Ir jiems reikia pabaliavoti, pasilinksmiti“

— taip galvoja daugelis mamų ir tėvelių.

Bet kodėl turi būti linksma tik prie stalo, kodėl reikia taurių ir butelių? Kol kas juose limonadas, bet vėliau jau parups ir kitoks gerimas. Antraip, kokia gi šventė be šito, kokia linksmybė? Ir labai galimas dalykas, kad daugelis iš tų mažylių, kuriems šiandien entuziastingai rengiami gimtadienių pokyliai, paaugę negalės įsivaizduoti jokių švenčių ir džiugios, pakilios nuotaikos be vaišių, be išgertuvių. Taip jau bus įprasta, priimta. Tokia jau tradicija. O ne vienam dėl tos nelemtos tradicijos liūdnai, gana liūdnai susiklostys gyvenimas.

Bet apsieikime be tų ne linksmai nuteikiančių pranašsčių. Yra dar ir kita me-

nukeltai 4 pusl.

TOMUKAS ŠVENČIA GIMTADIENĮ...

Atkelti iš Spust.

užsio puse. Štai iš Tomuko gimtadienio grįžusi Loreta ir papasakojusi mamai patirtus įspūdžius pareiškė:

— Kai bus mano gimimo diena, turėsi ir tu, mamytė, suruošti tokį balių. Visus kiemo vaikus sukviessim, jie daug dovanų prineš...

— O gal, Loretyt, tąkart nuvažiuotume į didelį miestą, zoologijos sodą aplankyti, ar dar kur nors nueitume. O dovanėlę aš tau nupirksiu, — bandė perkalbėti mama.

— Aš noriu kaip Tomukas. Kaip Linutė, Darinkas, Raimonda... Jų mamytės geros, o tu negera, mane nemylai... — nepasidavė Loreta ir tokiomis savo argumentais galutinai prirėmė mamą prie sienos. Ką gi, buvo pokylis ir Loretos namuose. Mama stengėsi iš paskutiniųjų, nežėtotą darželinį rūpinosi, kad ir namuose būtų neprasčiau, kaip kad buvo pas Tomuką. Kai dėl tų rūpesčių pasibėdavojo kaimynai, toji atsakė:

— Aš tris auginu. Ir kiekvienam šitaip. Ką jau padarysi, taip dabar priimta, taip reikia.

O ar iš tiesų reikia? Ir kam tokios varžytynės, noras neatsilikti?

Arūnas mokosi dešimtoje klasėje, jam dar tik šešiolika, tačiau išgert, užtraukti dūmą jam ne naujiena. Nerimą kelia jo elgesys. Tėvų išleptas, pripratęs, kad kiekvienas jo įgeidys būtų patenkintas, įsivaizduojantis, jog gyvenimas — tai tik malonumų ieškojimas... Kad sunelis netrukdomai atšvęstų savo šešiolikmetį, tėvai tą vakarą net iš namų išėjo. „Tegu jaunimas linksminasi“. Ant stalo buvo šampano, vyno. Kai įsilinksmėjęs Arūnas ėmė nepagarbiai elgtis su savo klasės draugu, o ta jį pavadinti išsiokėly, Arūnas krito įai veid. Juk jam viskas galima, visi turi jam nusileisti. Smogė jis ir Sauliui, užstojusiam merginą. O to nepesio buta, davė jis Arūnui gražios. Taigi, gimtadienis baigėsi muštynėmis. Tos pakiliuos nuotaikos kaip nebūta... Žinia apie tą nelinksmą pasibaigusio, šampanu laistymo gimtadienio įvykius pasiekė mokyklą.

— Ak, tie gimtadieniai! — aimanuoja pedagogai. — Ko norėti, jeigu patys tėvai parūpina gerimų. Atseit, kaip čia be tostu. Kur ten sukontroliuos arba uždraus...

Svenčia gimtadienius ir ašluntokai, devintokai, dešimtolokai... Perka tėvai dova-

nas, tranzistorius, magnetofonus, pasirūpina ir stalu... Darželinukams ir pradinukams tikdavo limonadas. O šitiems... Vieni viešai, kiti slapta išbandė kitokių gerimų. — Kada gi išbandys, jeigu ne per gimtadienį? Ir taip pradėdama tikėti, jog be butelio negali būti linksmo, džiugu. Ne ten ieškoma džiaugsmo, anksti pasukama klaidingų kelių, iš kurio ne visi sugrįžta į tiesų, tikrą.

Sauliui septyniolika metų. Nebaigė jis vidurinės mokyklos, įvykdė keletą nusikaltimų: išplėšė parduotuvę, užpuolė žmogų, atėmė pinigų... Ir štai dabar atsidūrė kaltinamųjų suole. Teks atsakyti už padarytus nusikaltimus.

Saulius lengvo gyvenimo mėgėjas. Dirbti nelinkęs. O taure pakiloti visuomet ūpas. Bet ne visuomet veliui prisivaišinsi, reikia buteliui kaip nors pinigų prasimanyti. Tas poreikis ir pastūmėjo jaunuolį į nusikaltimą. Susirado panašų į save draugą...

— Kiek jums metų buvo, kai pirmą kartą pasigėrėte, — klausia teisėjas.

— 12 metų, kai švenčiau gimimo dieną... — paaiškino Saulius. — Išgerdavau nuėjęs ir į draugų gimtadienius. O paskui jau ir be progų išgerdavau...

Ne prie gero privėdė Saulių ta tradicija švęsti gimtadienius, per anksti pradėtas kiloti stiklėlis. Už padarytus nusikaltimus jam teks atlikti hausmę, jis bus priverstinai gydomas nuo alkoholio. O vaikinui dar tik septyniolika...

Aišku, ne visu laukia Sauliaus likimas. Bet tėvai turėtų susimąstyti, ar reikia gimtadienių iškilmių vaikams, paaugliams, ar tai išeis į gerą. Juk šventės, reikšmingos datos galėtų būti pažymimos ir ne prie stalo. Ir dar reikėtų prisiminti vieną tiesą, jog jaunimas — tarsi padidinamasis stiklas. Ir mūsų netikę įpročiai, ydos vaikų gyvenime gali padidėti dešimteriopai.

V. Gledrys

SPORTAS

Trasoje — slidininkai

Paskutinėje žiemos sportaklados rungtyje įėgas išbandė slidininkai, kurių susirinko daugiau kaip 80. Miestų kolektyvų tarpe nugalėtojais tapo susivienijimo „Anykščių vynos“ komanda, o kaimo kolektyvų tarpe pirmąją vietą iškovojo „Ateities“ kolūkiečiai. Varžybų dieną išaiškėjo ir pajėgiausi mūsų rajono slidininkai. Vynietis Bronius Bakula 5 km nuotolį nušiuože per 19 min. 26 sek ir individualioje įskaitoje pelnė pirmąją vietą. Vyrų tarpe miestų kolektyvų grupėje antra-trėja vietą užėmė R. Adomonis

(valstybinės įstaigos) ir G. Narbutas (Anykščių ATJ). Kaimo kolektyvų grupėje geriausių rezultatų pasiekė ateities A. Gražys, J. Ribauba iš „Nevėžio“ kolūkiečių ir A. Snirras iš „Ateities“ kolūkiečių.

Įtempta kova vyko ir tarp moterų, kurioms teko įveikti 3 kilometrų nuotolį. Miestų kolektyvų grupėje geriausiai nuotolį įveikė L. Palskytė („Anykščių vynos“), to patio kolektyvo narė E. Semeškaitė ir S. Stulgaitė (Anykščių ATJ). Kaimo kolektyvų grupėje individualioje įskaitoje pirmavo D. Jakūnaitė ir S. Puodžiūnaitė (abiejų „Ateities“ kolūkiečių), andrioniškietė K. Kostinaitė.

Komandoms nugalėtojoms buvo įteikti atminimo prizai. Dalyviai, užėmę I-III vietas, apdovanoti žetonais ir atitinkamo laipsnio diplomais.

B. Vytaitis

Laimėjo stipriausieji

I rajono žiemos sportaklados dvinūdės geros kilnojimo varžybas susirinko stipriausi įmonių, organizacijų ir ūkių sportininkai. Kaimo kolektyvų grupėje pirmavo „Ateities“ kolūkiečių komanda. Asmeninėje įskaitoje geriausių rezultatų pasiekė ateities A. Rakauskas, dviem veiksmais dvipūdė iškėlęs 150 kartų. Antara-trėja vietomis pasidalino A. Snirras („Ateities“ kol.) ir A. Janyšius (Kavarskas).

Miestų kolektyvų grupėje pirmą vietą užėmė Anykščių KMK sportininkai. Geriausiai sekėsi šio kolektyvo atstovui Br. Petroniui. Antroje vietoje vyso pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojas A. Paškevičius, trečioje — Anykščių MSMV atstovas A. Sabulis.

B. Valtkutė

Simtai vilnėlių poilsio dienomis aplanko sostinės slidinėjimo bazę, dalyvauja įvairaus amžiaus žmonės skiruose žygiuose.

NUOTRAUJOJE: būrelis vilnėlių prie slidinėjimo bazės.

M. Barausko (ELTA) nuotr.

Kelias į nusikaltimą

Gražiai nuaugęs vaikiną Kavarsko mieste, lydimas sągrybės, rodo, kaip ir kur jis įvykdė nusikaltimus. Jam iki pilnametystės dar trūksta vienerių metų, tačiau jau įvykdyti keli sunkūs nusikaltimai. Kodėl Virginijus Sudeikis, toks jaunas ir sveikas jaunuolis, nuėjo klystkeliais? Pažvelkime į jo gyvenimą, kuriame dar tiek mažai nueita, o tiek daug padarytu klaidų ir net nusikaltimų. Leiskime jam pačiam pasakoti apie save.

„Nuo pat mažens gyvenau Kavarske su motina. Motina dirbo įvairiose įstaigose. Su mumis gyveno ir mano senelis. Kol buvo gyvas senelis, mums klostėsi neblogai. Mirus seneliui pasidare vis sunkiau ir sunkiau gyventi, nes motina mėgo tankiai išgeriti. Kavarske baigiau tris klases. Paskui mokiausi Ukmergės mokykloje-internate, 7 klasię likau antrus metus“. Ne, nerūpėjo Virginijui mokslas, dažnai jis pabėgdavo iš internato, bastydavosi. 1976 metais rajono nepilnamečių reikalų komisijos nutarimu jis buvo išvežtas į specialiąją profesinę technikos mokyklą. Ten, baigė 7 klases, įsigijo stalių specialybę. Bet grįžęs į namus niekur nedirbo. Vasaros pabaigoje pas motiną atvažiavęs brolis pakvietė Virginijų vykti į Plungę, kur gyvenimo sąlygos buvo geros. Ten jis ilgį niekur nedirbo, buvo nepilnamečių reikalų inspekcijos įskaitoje. Lapkričio mėnesį grįžo pas motiną. Dirbti jaunuoliui nesinorėjo, o pinigų turėti rūpėjo...

Dabar pažvelkime, ką kalba tie kolektivistai, kuriuose teko pabuvoti Virginijui Sudeikiui. Ukmergės mokykloje

internate Virginijus buvo fiziškai stiprus. Kartais irzlus ir nervingas. Mokyklą lankė blogai, dažnai jo tekdavo auklėtojams ieškoti namuose, atsivežti, raginti. Motina su mokykla ryšio nepalaikė. Berniukas mokėsi silpnai. Klasės kolektyvo nebuvo mėgiamas. Mušdavo už save mažesnius, silpnesnes vaikus berniukus mokė rūkyti.

MORALĖS TEMOMIS

Specialiosios profesinės techninės mokyklos Nr. 1 kolektyve mokyklis lingėjo, slapstėsi nuo pamokų. Gamyboje dirbo neblogai, meistrų klausė. Grupės gyvenime neaktyvus. Bevalis, lengvai patenka kitų įtakon. Už mėginimą bėgti iš mokyklos ir nelaiku sugrįžimą iš trumpalaikių atostogų dukart baustas.

Pažiūrėkime, kaip elgėsi turėdamas, kaip jis pats sako, geras gyvenimo sąlygas. Plungės rajono vidaus reikalų skyriaus nepilnamečių reikalų inspekcijos darbuotojai buvo ne kartą iškvietę Virginijų pokalbiui dėl vakarinės mokyklos lankymo, įsidarbinimo. Per nepilnamečių reikalų ir jaunimo įdarbinimo komisiją buvo nukreiptas dirbti į fabriką „Liny audiniai“, tačiau taip ir neįstengė nueiti ten. Giminaičiai daug dėjų pasilangų jo perauklėjimui, įsidarbinimui, elgesio kontrolei, tačiau Virginijus į tai nekreipė dėmesio. Susirado netinkamo elgesio mergaičių, paauglių, valkatavo,

vartojo alkoholinius gėrimus.

Virginijus darydavo vieną pažeidimą po kito, visai nesusimąstydamas dėl pasekmių, neklausydamas vyresniųjų, nesimokydamas ir neįdėdamas. Toks elgesys ir gyvenimo būdas ir atvedė jaunuolį į sunkių nusikaltimų kelią.

Motina, sužinojusi, kad sūnus buvo atvežtas į Kavarską, skuba, neša jam geresnį karnį. Ir stovi ji maža, šmulkutė, apsiverkusi tardytojo kabinete. Motinos skausmas suprantamas, jai yra sūnus ir vienintelis. Klausia, ar jos sūnus nesigali, nešaroja, kad laukia atpildas. Ne, sūnus neverkia. Taip, Virginijus už padarytus nusikaltimus turės pilnai atsakyti ir liaudies teismas jam paskirs pelnytą bausmę. Tačiau norėtųsi, kad sūnus suprastų motinos skausmą ir ašaras (gal ir pavėluotas), bausmės atlikimo vietoje suvoktų savo klaidas ir ateitį į dorą gyvenimo kelią.

Mūsų respublikos Konstitucijoje sakoma, kad Lietuvos TSR piliečiai privalo rūpintis vaikų auklėjimu, ruošti juos visuomenei naudingam darbui, auginti garbingais socialistinės visuomenės nariais. Vaikai privalo rūpintis tėvais ir teikti jiems paramą.

Dažniau reikia susimąstyti, ar mes, tėvai, viską padarome, kad mūsų vaikai augtų garbingais socialistinės visuomenės nariais. Dori vaikai, tai rami tėvų sąnatvė, blogai išauklėti vaikai, tai ašaros ir skausmas.

A. Starkauskas
Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriaus tardymo poskyrio viršininkas

Rekosa

Nuoširdžiai dėkojame „Anykščių šilėlio“ kolūkiečių valdybos pirmininkui Vl. Sostakui, V. Andrikoniui, E. Andrikonienei, P. ir J. Bilūnams, M. Dagliui, kaimynams, giminiams, visiems, kurie užjautė ir padėjo sunkią gyvenimo valandą, laidojanti mylimą mamytę Julę Cepokiene. Duktė ir sūnus

JONUI SUKIUI
Lelskite nors kėllais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. Miškiniai, Adamonai, Zebuolai, Damauskienė

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame **ONUTEI CEPONIENEI**, jos mylimai mamytė mirus „Svyturio“ kolūkiečių profsąjunginė organizacija

ONUTEI CEPONIENEI
Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžią užuojautą. „Svyturio“ kolūkiečių valdyba ir pirminė partinė organizacija

JONUI SUKIUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui. G., G., B. ir J. Puzinai

ONUTEI CEPONIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytė. Bendradarbiai

ANTANUI DUNDULIUI
Mirus mylimai mamytė, nuoširdžią užuojautą reiškia Anykščių MK profsąjunginė organizacija.

Mokytojai
OLGAI PRETKELIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžią užuojautą. Svėdasų vidurinės mokyklos tėvų komitetas

TERESEI MISKINIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, netekus brangios motinos. Anykščių MSMV Anykščių baro darbuotojų kolektyvas

BRONEI STRAZDIENEI
Mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — tėvą. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimė kartu su Tavimi. Skiemonių kolūkiečių Skiemonių karvių fermos darbuotojai

Redaktorius ST. VINCIONAS

JONUI SUKIUI
Dėl mylimo tėvelio mirties nuoširdžią užuojautą reiškia

Anykščių TSO mažosios mechanizacijos bendradarbiai.

Mirus **ANTANINAI KLEPIENEI**, reikiame nuoširdžią užuojautą vėlionės dukroms **ZOSEI, KAZEI**, sūnui **JONUI** ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkiečių kolūkiečiai

ONAI GUOBIENEI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytė, nuoširdžią užuojautą reiškia „Ažuolo“ kolūkiečių valdyba.

ONAI GUOBIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžią užuojautą. „Ažuolo“ kolūkiečių Miškininkų sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

ANTANUI DUNDULIUI
Lelskite nors kėllais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytė. Anykščių MK administracija

Dingusį Zigelio Laimačio, Iono, II-os klasės vairuotojo pažymėjimą Nr. 002862, išduotą Panevėžio autoklubo, laikyti negaliojančiu.

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antadieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsa. Nr. 222